

01-07 Geestelijke weg

01 Afstemmen op mijzelf, de ander, op God. Hoe leef ik als dat doe? Hoe leef ik als ik dat niet doe... Wat doe ik als ik me afstem – op wie stem ik af? Wie ben ik, wie ben jij, Wie zijt GIJ? Aan afstemmen kan ik wel een begin maken, ik kan afhaken, stoorzenders en ruis tegenkomen, ontstemd raken. Maar kan er ooit een eind komen aan afstemmen? Afstemmen betekent dat ik contact maak met mijn innerlijk en met het leven waarvan ik deel uitmaak. Ik maak contact met mijn lijf en doe wat ik nodig heb om mijn lichaam weer helemaal te ervaren. Ik voel wat ik voel, zonder oordeel. Dan word ik stil en vraag ik aan ‘de aarde’ of ze mij wil dragen en aan de Ene om mijn leven, mijn kern te zijn. Zo bevind ik me midden in een veld, waarin de Ene, ‘JII,’ het midden mag zijn. Vervolgens richt ik me op de ruimte om me heen, levend, bewegend en handelend vanuit dit Midden, in afwachting van wat en wie ik tegenkom.

02 Instemmen – be-amen, ‘amen’ zeggen. Indalen, verankeren: een ‘ja’ dat afdaalt tot in mijn ingewanden. Ook mijn lijf kan JA zeggen – of NEE. Nee: achter kramp wegkruipen of wegvluchten in een roes, kunstmatige ontspanning. Als ik daarentegen JA zeg tot in mijn lijf, ontspant alles als vanzelf en mét het leven dat opborrelt komt mijn lijf in de juiste tonus, spanning. Een JA aan GIJ omvat alles, heel mijn mens-zijn. Ja, ik wil. Ja, ik geloof. Ja, ik vertrouw. Ja, ik doe. Ja. Ik ben niets dan U – U bent alles in mij. Afstemmen en instemmen is eindeloos. Eeuwig leven dat er nu al is, dat nu al begint. Wie AMEN zegt, zegt: “Kom, Heer Jezus, kom.” Wie afstemt noch instemt hoort hopelijk die Stem die roept: “Adam waar ben je”.

03 Verbinden. Mijn ‘ja’ raakt verweven met het leven dat ik leid. Een wijze van leven ontstaat, gewoontes veranderen. Een leefwijze groeit, krijgt gestalte, vorm. Ik laat alles los waarmee ik me niet langer wil verbinden, alles waarmee ik eigenlijk niks meer heb, alles waarmee ik eigenlijk, als het er op aankomt, ‘nee’ zei tegen de ENE, tegen GIJ, tegen het leven zelf. Soms gaat dat loslaten als vanzelf. De heerlijkheid die het JA me geeft maakt dat ik me onthecht zonder moeite, ik werp het als ballast weg. Zonder moeite, graag zelfs. For the time being. Andere keren kost het moeite, tijd, een radicale beslissing, zo radicaal dat het me doet twifelen en mijn beslistheid aangetast wordt. Is het niet té radicaal? Loslaten is geen doel op zich. De verbinding is waar het om gaat. Daaraan kan ik me telkens weer toetsen. Ik hecht me aan U. Hechten aan, Latijn: afficere. Werkzaam doen zijn, Latijn: efficere. Affectief en effectief verbind ik mij. Aan U.

04 Zelf gaan. Mijn plek. Mijn weg. Zelf gaan. Startpunt zijn. Hier sta ik, hier ga ik. Niemand anders kan dat voor mij doen. Mijn leven is aan mijzelf. ✨ Op mijn plek, op mijn weg, kom ik mijzelf tegen. Wie krijgt de overhand in de dialoog tussen ik en mijzelf - ga “ik”? Of volg ik mijn “zelf”? Wat blijkt gaandeweg werkelijk mijn plek, mijn weg te zijn? Sta ik daar ook, ga ik die weg? ✨ Een wolk van gedachten die “ik” over mijn plek en mijn weg heb verzamelt zich. Achter die wolk bevindt zich een stralend “weten” dat ik bij mijzelf aantref, en dat soms achter die wolk verdwijnt en dan weer tevoorschijn komt. Een “weten” dat mij feilloos lijkt te geleiden. Is dat de stem van de ENE? ✨ Hoe dan ook: is er bij mij oor voor het Woord, de Stem van de ENE? Klinkt deze Stem doorheen de dialoog tussen ik en mijzelf? ✨ Wie is de ENE voor mij? Wie ben ik voor de ENE? Wie gaat er?

05 Samen gaan. Samen gaan heeft vele, meerdere gezichten, letterlijk en figuurlijk. Bij een gemeenschap is de eerste gedachte dat met “samen gaan” bedoeld wordt: ‘wij met elkaar’. Dat roept vragen op. Wie is dat “wij”? Gaan wij samen? Een gemeenschap mag ten volle ‘monastiek’ heten als iedere broeder de weg gaat die hem eigen is: de weg die God met hem gaat en hij met God. Als dat goed zit, dan mogen we misschien ervan spreken dat God met ons gaat en wij met God. Als broeders van één gemeenschap zullen we dan ongetwijfeld ook ‘samen gaan’. En als gemeenschap zullen we dan ‘samen gaan’ met de vele anderen met wie wij verbonden zijn.

06 Weg Een weg. Wie gaat er allemaal overheen? ✨ Een bus vol toeristen op een georganiseerde reis. Een motorfiets met een eenzame rijder die niet weet waar hij heen gaat. Auto’s met mensen die van en naar hun werk gaan en zich er niet eens bewust van zijn dat ze op weg zijn. Een overstekende wandelaar zoekt rusteloos zijn weg, geïrriteerd door het lawaai en het gevaar van de auto’s. ✨ Hoe ziet de weg als monnik er uit voor mij, voor ons hier? Is er een God die met mij, met ons gaat? ✨ Ligt de weg uitgestippeld en gebaad voor me? Of moet ik zelf de weg uitstippelen en banen? ✨ U bent de weg. En toch, ik kan geen andere weg gaan dan mijn eigen weg? Kom ik dan nog wel ergens? Draai ik dan niet in mijzelf rond? Kom ik dan wel waar ik zijn wil – hoe kom ik bij U?

07 DOEL. Waartoe ben ik naar het klooster gekomen, en wat maakt dat ik blijf? Ik ben hier om God. Dat klinkt al gauw alsof ik weet waar God is, wie God is. Dat is niet zo. Toch kan ik niet zeggen dat ik helemaal niets weet of dat mijn weg doelloos is. Mijn weg is een zoektocht naar God. Niet doelloos, wel eindeloos. Voortgaande op mijn zoektocht naar God dringt het steeds dieper tot mij door dat God allang op zoek was naar mij. Helaas besef ik dat slechts op mijn beste momenten. God IS er. Ben ik er wel? Niet God speelt verstoppertje, maar ik. Des te meer verlang ik naar momenten van leven, van tevoorschijn komen in Gods eenheid. Ik zet alles in om te leven vanuit eenheid met God, en ik hoop dat die eenheid mijn dood zal zijn.

THEMA'S

- 01 AFSTEMMEN
- 02 INSTEMMEN
- 03 VERBINDEN
- 04 ZELF GAAN
- 05 SAMEN GAAN
- 06 WEG
- 07 DOEL

BIJBELCITATEN

- 01 Deut. 6,4 Hoor, Israël!
- 02 Lucas 1,38 Maria: Hier ben ik
- 03 Jozua 24,15-17 de ENE dienen
- 04 Psalm 84,5-8 Pelgrimsweg
- 05 Jes. 2,3 Kom laat ons optrekken
- 06 Hand. 18,24v/19,23 De Weg
- 07 Joh 13,3 Jezus: van God naar God

REGEL VAN BENEDICTUS

- 01 Prol 1 Luister
- 02 Prol 14-16 jij antwoordt: ja, ik!
- 03 Prol 20-21 lendenen omgord
- 04 Prol 22 erheen spoeden door goede
- 05 1,1 Eerste soort: Cenobieten
- 06 Prol 45-49 verruimd hart
- 07 Prol 50 deelgenoten van Christus

CONSTITUTIES

- 01 Inleiding 3 verstaan van inspiratie
- 02 3,2 luisteren naar Geest
- 03 2 deze orde gericht op beschouwing
- 04 46,1 kandidaten
- 05 3,1 cenobitisch
- 06 3,3 in voetspoor van woestijnmonniken
- 07 3,5 innig met Christus verenigd

VORMINGSPLAN Ratio

- 01 7
- 02 1-2
- 03 1
- 04 18
- 05 11
- 06 17
- 07 titelcitaat+2

CATECHISMUS KATHOLIEKE KERK

- 01 1776
- 02 1062-1065
- 03 1742

04 1698

05 953

06 2015

07 356

OUDE MONASTICA

- 01 Cassianus Gesprek 1,4.10.13
- 02 Cassianus Gesprek 13,5.6
- 03 Regel Meester Prol 5-18
- 04 Athanasius Leven Ant 20
- 05 Dorotheus van Gaza Didask. 77-78
- 06 Cassianus Gesprek 2.2.4
- 07 Cassianus Gesprek 1,2-6

KERKVADERS

- 01 Greg Grote Dial. 2,3
- 02 Augustinus Conf. 8,24; 9,1
- 03 Augustinus Regel 1
- 04 Leo de Grote Preek 21,2-3
- 05 Basilius Grote Regels
- 06 Greg.Nyssa Leven Mozes 251v
- 07 Greg.Nyssa 8e Preek Hoogl.

CIST. AUTEURS

- 01 Willem St.Th. ECC 66
- 02 Bernardus Genade 45-46
- 03 Bernardus Voorschrift 12
- 04 Gertrudis Heraut II,3
- 05 Bernardus Div 42,4
- 06 Merton Leven lang p.49
- 07 Bernardus God Liefhebben

EIGENTIJDS

- 01 Jorien Schipper
- 02 Jean Vanier
- 03 Christian de Chergé
- 04 Simone Pacot
- 05 Eamon Fitzgerald-GK 2011
- 06 Dag Hammarskjold Merkstenen 1961
- 07 Michael Casey Vol goddelijk/menselijk

INDERTIJD

- 01 Origenes
- 02 Antonius
- 03 Pachomius
- 04 Evagrius
- 05 Cassianus
- 06 Basilius
- 07 Augustinus

Opzet van de lessen.

De les wordt van tevoren uitgereikt ter bestudering.

Tijdens les wordt het thema besproken.

Daarbij is ruimte voor eigen ervaring

en voor de manier waarop de monastieke bronnen beleefd worden.

Leren om uit te wisselen over de weg is het belangrijkste leerdoel.

Kennismaking met de bronnen van monastiek leven is ook van belang, maar staat niet op de eerste plaats.